

[Steen Folke.]

tyder bl. a., at vi ikke har betækningsret i dette udvalgs sager.

I den konkrete sag, som drejer sig om fjernelsen af tilskud til visse mejeriprodukter, har det medført, at den samlede presse, tror jeg nok jeg kan sige, for nogen tid siden har meddelt, at der kun er to partier, nemlig SF og DKP, som er imod fjernelsen af tilskud til disse mejeriprodukter. Det har givet os en strøm af henvendelser om, hvordan det dog kunne være, at vi ikke var modstandere af fjernelsen af disse tilskud.

Derfor vil jeg for en ordens skyld meddele, at VS rent faktisk også er modstandere af fjernelsen af tilskuddet, at vi altså i lighed med SF og DKP agter at stemme imod dette lovforslag ved tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslag nr. 1 og 2, § 2, således ændret, ændringsforslag nr. 3 og § 3, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om godkendelse af handelsskoler, tekniske skoler samt maskinmester- og maskinistiskoler og tilskud m. v. til disse skoler [af Svend Haugaard m. fl.]

(Lovforslag nr. 114. Fremsat 5/3 1975).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

En vedtagelse af det foreliggende lovforslag vil betyde, at der på et væsentligt felt gennemføres ligestilling mellem lærlingeuddannelserne og andre uddannelser for unge i samme aldersgruppe, idet uddannelsen her vil føje sig ind i det princip om vederlagsfri undervisning, som gælder den altoverve-

jende del af undervisningsområdet. Et væsentligt irritationsmoment reelt, men også i væsentlig grad følelsesbetonet vil forsvinde, nemlig læremestrenes andel i udgifterne.

En vedtagelse vil endvidere sandsynligvis bevirke, at der vil blive et større udbud af lærepladser, en udvikling, som et stort antal unge vil nyde godt af.

Disse fordele vil kunne opnås ved en merudgift for det offentlige på 40 mill. kr., selv om jeg i denne forbindelse må pege på, at den i lovforslaget anførte udgift årligt ikke helt holder stik. Der er nemlig ikke taget i betragtning, at mestrene afholder andre udgifter end de egentlige skolepenge. Udgifterne til lærebøger, rekvisitter m. v. samt andre ikke tilskudsberettigede driftsudgifter afholdes af læremestrene, og det samme gælder 15 pct. af udgifterne til udstyr. Hvis disse udgifter skulle lægges til lovforslagets 40 mill. kr., ville man få en anslået merudgift for det offentlige ved forslaget gennemførelse på ca. 55 mill. kr. årligt.

Alligevel er regeringen af den opfattelse, at det ikke vil være rimeligt at gennemføre lovforslaget, i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt, og jeg skal nærmere redegøre for årsagerne hertil.

Som det er folkettinget bekendt, blev der i 1972 vedtaget en lov om erhvervsfaglige forsøgsuddannelser, og det var hensigten med loven, at disse forsøgsuddannelser lidt efter lidt skulle erstatte den hidtidige lærlingeuddannelse.

Den erhvervsfaglige forsøgsuddannelse indledes med en 1-årig basisuddannelse og fortsætter herefter med en uddybende erhvervsfaglig uddannelse med hovedvægt på den praktiske oplæring inden for et valgt uddannelsesområde. Denne del af uddannelsen foregår dels på praktiksteder, dels på skoler.

For at sikre en tilstrækkelig tilgang af elever til de nye uddannelser under forsøgsperioden er det i loven fastsat, at staten skal afholde driftsudgifterne i forbindelse med skoleundervisningen, og at staten endvidere under skoleundervisningen skal yde de uddannelsessøgende en særlig godtgørelse beregnet under hensyn til den løn, lærlinge inden for det pågældende hovederhvervsområde på tilsvarende uddannelsestrin opnår. Praktikvirksomhederne skal således kun betale løn i praktikperioderne.